

укрѣпленията съ музика на чело, прѣдшествувани отъ нѣколко полка редовна кавалерия и многобройни жители, пустнати въ стрѣлкова верига. Всичкия тоя разказъ е абсолютна фантазия. Никакъвъ лѣсъ, даже и редъкъ, не е имало въ околноститѣ на Плѣвенъ. Въ лагера нѣмаше ни една военна музика; редовната кавалерия се състоеше само отъ 7 скадрона, които бѣха разпрѣдѣлени по ординарческа и разсилна служба. Жителитѣ никогажъ не сж зимали участие въ сраженията, а само отдалечъ насърдчаваха войницитѣ съ виковетѣ си.

Страница 507: Автора твърди, че слѣдъ боя Османъ папа категорически отказалъ да даде позволение на Руситѣ да си вдигнатъ мъртвитѣ. Това е погрѣшно. Не ще съмнѣние, че мюшира не можеше да позволи на руски офицери отъ генералния щабъ или на други, да се доближатъ подъ такъвъ прѣдлогъ до укрѣпленията и да ги рекогносциратъ. Той прѣдложи да се установи откъмъ Гривица една демаркационна линия отъ двѣтѣ страни, на която всѣка армия да заравя останалитѣ на мѣсто трупове. Това прѣдложение бѣ прието, но едва слѣдъ нѣколко дня, когато въздуха бѣше вече заразенъ. Находящитѣ се по другитѣ фронтове трупове бѣха погребани отъ турскитѣ войници съ помощта на българскитѣ жители отъ града.